

A „székely kérdés” ma

(Az önrendelkezésre ítélt nép)

(folytatás a 2. oldalról)

Az SzNT elnöke, Izsák Balázs által képviselt elvi megközelítése a kérdésnek tulajdonképpen nem más, mint előbbinek „alkotó továbbfejlesztése” kiegészítése és lényege, a „kisebbségi jogokra” való alapozással Romániát európai uniós nyomással az általa tett vállalások betartására kényszeríteni!!!

Gyermeteg elképzelés. Azt ajánlja, hogy a Románia által aláírt nemzetközi szerződésekre és ajánlásokra hivatkozva, melyek majdnem kivétel nélkül a kisebbségi egyéni jogokra vonatkoznak, segítségül hívja az európai fórumokat (!) úgy mond szorítsuk sarokba a román politikai elitet, a román államot, számon kérve rajta vállalt kötelezettségeit! Röviden; változtassuk meg az EU mentalitását, tegyük érzékenyebbé az „őshonos kisebbségeket” (székely ügy) iránt és majd akkor törvényalkotással kötelezni fogja Romániát az autonómia megadására!

Egyetlen dologra alkalmas: nyilatkozatok és pótcselekvések sorozatát indíthatja el, melyekkel igazolni lehet egy szervezet létét és vezetőinek látszattervekenységét.

A 2011. július 3-án, Marosvásárhelyt megtartott SzNT ülés már elvi megalapozását is elvégezte ennek az elképzelésnek, dokumentumba iktatva a székely népnek, mint ma is létező történelmi valóságnak a tagadását, azt állítva, hogy a székely nép nem más, mint magyar nemzeti és sajátos regionális önazonosságú lakosság!

Ez nem más, mint kísérlet a székely identitástudat felszámolására, nyílt tagadása a székely nép évezredekre visszanyúló létének, történelmi, kulturális és öngazgatási értékeinek.

Próbálkozás arra, hogy megszüntessék a székely népi önazonosságtudatot, helyettesítve a „regionális identitással” és ezzel a székely kérdést a „tömbben élő magyarság” kisebbségi kérdésévé alakítsák!

Közben orrunk előtt zajlik a Székelyföld fel-darabolása, kiürítése, értékeinek idegenek kezébe játszása, a székelység számbeli fogyása, az ifjúság elköltözése, a lakosság elöregedése. Nincs közösségi jövőképünk, meggyengült önazonosságtudatunk, jövőbe vetett hitünk, zajlik erkölcsi értékrendünk teljes széttzilálása, hiányzik a székely öntudattal rendelkező, népe iránt elkötelezett értelmiségi elit (az értelmiség árulása), hogy csak néhány jelenséget említsék.

MEGOLDÁS tehát nincs más, mint a székely nép őshonos jogainak elismerése, mai szóhasználatlaltal, ÖNRENDELKEZÉSI JOGÁNAK TISZTELETBEN TARTÁSA.

2. A román hatalom viszonyulása.

A politika, természetéből fakadóan, vagy kényszerből (kényszerítő körülmények hatására) vagy érdekből cselekszik! A román politikai gyakorlat meg éppenséggel nem a szerződésbetartás és szavahihetőségének köszönheti eddigi sikereit! Tehát nem alapozhatunk erre székely jövőt!

Az ország területi-adminisztratív beosztása, annak esetleges átszervezése kimondottan az adott ország belügye, következésképpen az éppen uralkodó többségi hatalom döntésére tartozik. (Hargita-Maros-Kovácsna magyar többségű megyék-régió). Ennek csakis egy önmagát népként felmutató egységesen cselekvő közösség állhat ellen!

Azt is megszoktuk már, hogy a román hatalom és politikai közélet „idegesen”, és elutasítóan viselkedik, reagál le minden a székelységet, a Székelyföldet érintő kezdeményezést, ugyanakkor következetesen folytatja a Székelyföld és a többségi magyar lakta területek szórványosítására vonatkozó politikáját, mit sem törődve uniós, vagy nemzetközi normákkal, figyelmelen kívül hagyva minden aláírt és ratifikált szerződést!

Annak tehát az esélye, hogy a belügynek minősülő „kisebbségi kérdésként” kezelt ügyekben áttörés jöjjön létre, szinte a nullával egyenlő!

Porlók, és egyre zsugorodik őseink által ránk hagyott „székely országunk”, szülőföldünk. Gyerekeink egyre többen kényszerülnek Székelyföldön kívül keresni boldogulásukat.

Szülőföldünk, ahogyan elődeink nevezték „a mű országunk” még meg van, még létezik, de igazi hazánk az nincs!

Megoldás tehát csak egy van, a székely nép önrendelkezési jogának érvényre juttatása.

3. A magyarországi politikai elit viszonyulása a székely kérdéshez.

Magyarországon, a „Székely kérdés” ugyanolyan politikai-közéleti tabunak bizonyult, mint a Trianon, vagy a tudományos életben a hun eredetkutatás.

A néprajzi vonatkozásait leszámítva, ma sem ildomos emlegetni a székely népet, mint napjaink élő valóságát, önrendelkezési törekvéseit, (ne add lsten, azonosulni azokkal), államszervezési, hadászati, jogalkotói értékeit.

Legfennebb néprajzi doktorátusi dolgozatok és politikusi kinyilatkoztatások tárgya és színhelye a mai Székelyföld és annak lakói a székelyek, a székely közösségek.

Sajnos a magyarországi magyar politikai és közgondolkodás minden eddigi tragédia ellenére ma sem változtatott a „székely kérdéshez” való viszonyulásán. (lásd 2004 december 5-e, majd 2005 szeptember 26-a, lásd az SzNT „fogadtatása” elszigetelése, törekvéseitől való távol-ságtartás.

Gyakorlatilag mind a hazai, mind a mo-i politikai szóhasználatból kiszorították, törölték és kizárólag a kultúra területére, száműzték a székely jelzőt, nem is beszélve a székely nép fogalomról.

Hogy mennyire nem értik, vagy nem akarják érteni, azt híven mutatja a Magyar Köztársaság Elnökének Bukarestből hozzánk intézett üzenete, mely szerint „Arra biztatom a romániai magyar közösség tagjait, hogy elsősorban jó állampolgárként tartsák tiszteletben a szabályokat, gyermekeiket neveljék rendre, legyenek jó adófizető polgárok, és ezek alapján várhatják el az őket megillető kisebbségi jogokat.” Schmitt Pál Bukarest, 2010. október 18, nemzetközi sajtóértekeztet!

Ugyanezt sugallja Semjén Zsolt miniszterelnök helyettes megnyilatkozása is, melyben a három többségében magyarok lakta megyéről beszél, és ezek egyesítésével véli megoldani a székely kérdést, elhanyagolva azt a tényt, hogy így egy olyan térség jönne létre, mely nem csak hogy nem egyezik a történelmi Székelyfölddel, vagy annak egy részével, hanem soha hozzá nem tartozó színromán vidékekkel felhígítva, alig 55%-os magyar többségű „régión” lenne!

Amint azt láthatjuk, ma már a székely kérdés elvi megítélésében és minősítésében tehát nincs, lényegbeli különbség a megoldásában szerepet vállaló, vagy abban érdekelt (ellenérdekelt) politikai tényezőknél! Nyersebben fogalmazva azt is mondhatnánk, hogy közös front alakult ki a székely nép önrendelkezési törekvéseit megakadályozandó!

Egységesen vallják ugyanis, hogy nincs külön székely kérdés, mint a székely nép önrendelkezési jogának kérdése, tagadva ezzel tulajdonképpen a székely nép jelenkori létét és önrendelkezéshez való jogát, beolvastva a kérdést a „tömbben élő kisebbségek” kérdéskörébe és ez által a román hatalom hatáskörébe utalva azt!

Közös erővel ismét arra akarnak rávenni minket, székelymagyarokat, hogy tekintsük magunkat ismételtén „nemzeti kisebbségnek”, „tömbben élő magyarságnak”, tegyük újból félre saját dolgainkat, felejtjük el örökre, a székely népi minőségünket, történelmi hagyományainkat, az etnikai alapú autonómiát. Azt ajánlják, vegyünk fel egy fajta „regionális identitást”, harcoljunk Románia regionalizálása, a kulturális autonómia, az adminisztrációba beépült magyar politikai képviselő jogaiért és, majd ha ezek megvalósulnak, akkor talán gondolhatunk saját magunkra is.

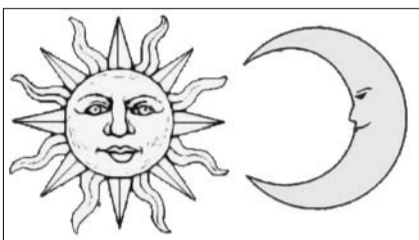
Mindez nem is érhet minket túlságosan nagy meglepetésként, hisz egy ezeréves törekvés felújulásáról van szó mind a magyarországi, mind pedig az erdélyi magyar politikizálás részéről.

Megoldás ma már csak egy van: Ki kell mondani nyíltan, a Székely Nép ma is létező valóság, tehát rendelkezik a népeket megillető önrendelkezési joggal, és mint a Székelyföldön őshonos nép joga van döntenie e jog érvényesítésének formájáról, szintjéről!

1. A székely kérdés”élő, megoldatlan valóság és nem kisebbségi kérdés.

2. Megoldása a népeket megillető önrendelkezési jog alapján lehetséges.

2. A „székely kérdés” illetén felvetése és megoldása próbaköve és egyben kulcsa a magyar nemzeti egység helyreállításának és a meghirdetett nemzeti megújulás folyamatának!

Elmondhatjuk tehát, hogy a Székelyföldön él a szálláshe-lyén őshonos, ma is 700000-es lélekszámot számláló székely nép, mely ezer éve rendelkezik az államiság minden feltételével, megteremtve az államszervezés minden eszközét. Saját hadseregével és vérevel védett ősi területe, maga teremtette alkotmányos jogrendje, kultúrája, ősi írása, himnusza és identitás jelképei, zászlaja, címere van.

Történelme során hadseregét, mely mindég komoly erőt képviselt a Magyar Királyságban (40-60 ezer fő) soha nem használta hódításra, idegen népek leigázására, új területek szerzésére. Ma, a modern Európában ettől a néptől nagyhatalmi rábólintással tagadják meg, nem csak az öngazgatáshoz, de még az önazonosság megőrzéséhez való jogot is!

Kiszolgáltatottságban és veszélyeztetettségben él, a felmorzsolódás és erőszakos beolvastás fenyegeti.

Ez a nép ma idegen elnyomás alatt, egy olyan, magát „nemzetállamnak” tituláló állam keretében él, mely megtagadja tőle a közösségi fennmaradását biztosító öngazgatás lehetőségét.

Megoldás tehát csak egy van: őseink hagyatékára támaszkodva, újból meg kell teremtsük magunknak a SZÉKELY HAZÁT!

Legelső és legfontosabb feladat, hogy a székelység, mint közösség NEPKÉNT határozza meg önmagát, és vállalja az ősidők óta erős, de a kommunista diktatúra, majd a neoliborális eszmék térhódítása, és az RMDSZ székelyidegen politikája következtében szinte végzetesen meggyengült székelymagyar önazonosságát.

Nem kell ehhez más, csak KÖZÖS AKARAT, majd pedig KÖZMEGEGYEZÉSSEL ÖSSZEHANGOLT CSELEKVÉS.

A KÖZÖS AKARAT már megszületett a Székely Nemzeti Tanács által megszervezett belső népszavazás alkalmával.

Ennek alapján meg lehet és meg kell szerezni a társadalom minden szereplőjének a támogatását. A népakarat végrehajtásában vállalt szerepet a társadalmi cselekvés alapvető normájává kell tenni, minden társadalmi szereplő számára! (Pl választások előtt írásban nyilatkozzon minden jelölt. Borboly Csaba elfogadta, aláírta, Szász Jenő megtagadta!)

Itt az ideje tehát a MEGEGYEZÉSNEK és a MEGEGYEZÉSEN alapuló KÖZÖS CSELEKVÉSNEK!

Itt az ideje, hogy bizonyítsuk, a székely nép egy ma is élő és létező valóság, egységes cselekvésre képes székelymagyar önazonosságú történelmi közösség!

Önazonosságunkat, mely szerint nemzetiségünk székely, anyanyelvünk magyar tehát székelymagyarok vagyunk, statisztikailag is felmutatva a népszámlálás alkalmával a világnak, testvéreinknek és ellenségeinknek egyaránt, várhatjuk el, hogy mindenki tudomásul vegye, és akarva-akaratlan de igazodjon hozzá! Tovább halogatni a cselekvést már nem lehet!

Ilyen helyzetet teremtve jogosan várhatjuk el, hogy ügyünk egy ország belügye helyett a nemzetközi politika, mindenekelőtt Románia és Magyarország nemzetközi kapcsolatainak kérdésévé alakuljon.

Az elvégzendő munka közösen, mindnyájunkra hárul, de a felelősség mindenekelőtt politikai szervezeteinket, társadalmi, oktatási, kulturális és egyházi intézményeinket, azok vezetőit, székely értelmiségünket terheli.

A Székely Nép él és önrendelkezésre ítéltetett! Székelyföld örök!

Adjon erőt és kellő bölcsességet számunkra a Gondviselő lsten, hogy elinduljunk, és sikeresen járjuk végig a székely önrendelkezés útját.

Gyergyócsomafalva, 2011.08.16.

Borsos Géza
A Székely Nemzeti Tanács alelnöke

Jegyzet

1. Felszólítja a Székely Nemzeti Tanácsot, amennyiben e megállapodás nem jön létre, akkor 2006 őszén hívjon össze Székely Nemzetgyűlést, hogy az döntsön a székely nép önrendelkezési jogának érvényesítési módjáról. Ugyanakkor a Trianoni Békeszerződést aláíró Nagyhatalmaktól követelje az erdélyi magyarság, a székelység 86 éve tartó jogfosztásának orvoslását, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetétől, az Európai Uniótól a székely nép önrendelkezési jogának elismeréséért. Székelyföld autonóm státusának nemzetközi egyezmény általi szavatolását. Felkéri a mindenkorai magyar kormányt, hogy gyakoroljon védőhatalmi státust Székelyföld autonómia-törekvései fölött.

2. Ez nem más, mint a Domokos Géza által vezetett RMDSZ 1990-es stratégiai tétéle, „demokratizáljuk Románia társadalmát, majd az így érzékenyebbé vált közegben álljunk elő a magunk követeléseivel!” Mindmáig hűen követi az RMDSZ és kézzelfogható eredményeit keserűen tapasztaljuk.

3. Alapját a székely nép és az erdélyi magyarság többi része közötti közösségi igények, elvárások, és lehetőségek különbözősége adja, kompromisszumait mindég a székelység kárára fogja megkötni.

